

● MDA NA AVSTRIJSKEM KOROŠKEM

Obnova Peršmanove kmetije

Prejšnji mesec se je šest mladincov iz naše občine udeležilo delovne akcije koroških mladincov na stran meje za obnovitev Peršmanove hiše in preureditev leta v muzej NOB. Na tej hribovski kmetiji, približno devet kilometrov od Železne Kaple, so nastali nekaj dni pred koncem vojne, 25. aprila 1945, pobili enajst ljudi — starce in otroke, najmlajšemu je bilo komaj devet mesecev.

Pred petimi leti sta zveza koroških partizanov v Celovcu in republiški odbor ZZB NOV Slovenija sprejela sklep, da se ta objekt ohrani poznejšim rodovom v spomin in opomin na najtežji čas koroških Slovencev, ko so bili uradno že izbrisani, pa so s puško v roki dokazali, svoj obstoj. Koroški mladinci — brigadirji bodo s svojim prostovoljnim delom veliko pripomogli k uređitvi tega edinstvenega spomenika, saj na avstrijskem Koroškem še ni nobenega muzeja NOB.

Njih akcija je tudi izraz prijateljskega povezovanja slovenske mladine tostran in na stran meje ter korak naprej v bliževanju slovenske in demokratično usmerjene nemško govoreče mladine. Mladine Marjan je na svečanosti ob letošnjem za-

četku del med drugim tudi dejala: »Zavedati se moramo, da je prav mladina tista, ki mora prenašati in razumeti revolucionarne tradicije na rodnoosvobodilnega boja, ki mora ohraniti humano idejo partizanskega boja, ki se mora upirati vsem poskusom oživljajočega se neofaš-

zma, ki mora čuvati in varovati demokratični, svobodni razvoj slovenske narodne skupnosti na Koroškem... smo na tisti stopnji narodnoosvobodilnega razvoja, kjer ne smemo in ne moremo jadikovati, temveč delati in še enkrat delati.« DARJA MIHELIC

● MLADINSKE DELOVNE AKCIJE

Delo se bliža koncu

Na MDA sta odšli še zadnji MDB iz naše občine, MDB Toneta Tom-

šča na zvezno MDA Posočje in MDB II. grupe odredov na republiko MDA Bela krajina.

Mladi na MDA Posočje gradijo vodovod in pomagajo pri delih na pašnikih, medtem ko brigadirji in brigadirke v Beli krajini gradijo ceste in vodovod. Ob manjših težavah, ki so se pojavile pred odhodom brigad na akcije, smo s pomočjo delovnih organizacij in posameznikov izpolnili brigadi, tako da brez težav delajo na trasah.

Na Posočje jih je odšlo 40. V brigadi sodeluje tudi 8 brigadirjev iz bratske Bileće, kar kaže na zelo dobro sodelovanje mladine obeh občin. Na MDA Bela krajina pa je odšlo 39 brigadirjev, ki so že v prvem tednu pokazali veliko tovarstvo in vodo delo na trasah.

Na sliki: Del MDB II. grupe odredov s komandantom (na skrajni levici) že nestrpno čaka na odhod v Belo krajino JUTA RAPUS

»Kako sem preživel (-a) počitnice.«

Tega ni težko napisati, saj so počitnice zmeraj nekaj krasnega. Morego bomo nekoč pogresali šolske dni prav zaradi teh prostih spisov. Tega si nisem jaz izmisli. Na to so me spomnili štirje fantje v ameriškem filmu. Ko so se po končanem šolanju brezdelno potepali, so ugotovili, da jim je dolgač (po šoli), ker ne bodo več pisali prostega spisa o tem, kako so preživel počitnice.

Moj prosti spis o letošnjih počitnicah bi bil lahko prav kratak. Izmučen in naveličan sem konec šolskega leta komaj čkal na proste dni, ko mi zgodaj zjutraj budilka ne bo več zvoni tik ušes, ko mi ne bo treba vedno hiteti, da ujamem avtobus, da o nekončno dolgi šolskih urah in vse-mogočih dodatnih urah ne govorim. Počitnice napravijo konec vsemu temu trpljenju. Lahko se naspis po mili volji, lahko se potepa, lahko počitnice na uro in lahko bereš vse kaj drugega kot šolske učbenike.

Vse to lahko počneš — ali pa tudi ne. Meni je v teh počitnicah le nekajkrat uspelo spati nekoliko dlje. Zato sem jih poštano slišal od sostanovalcev, ki bi radi doglo spali. Jaz pa kot navita ura: zgodaj pokonci, zgodaj v naravi in pozno domov. Pa vseeno nisem bil nikoli tako utrujen kot po končanem šolskem dnevu.

Tudi doma sem pozno in noč buljil v televizijo ali v kakšno napeto detektivsko knjigo. Pa sem zjutraj vseeno zlahka vstal. Marsikaj sem počel v počitniških dneh, vozil sem se z avtobusom, hodil v kino ali se smejal nabritemu Tomu Sawyerju (ob branju knjige seveda). Dnevi so minevali, ne da bi vedel kdaj, saj ura ni bila niti važna.

Prav zato so počitnice tako krasna stvar, saj ko se začne pouk, je ura tista, ki me stalno nekam priganja.

GREGA ERMÁN, 8. A
OŠ TONETA TRNIKA-TOMAŽA

● Na Veliki planini

Med počitnicami smo veliko potovali. S taborniki smo taborili ob Bloškem jezeru. Bili smo tudi na morju, na Veliki planini in v Pragskem.

Najbolj všeč mi je bilo na Veliki planini. Tam sem preživel deset dni. Na planino smo se prispevali z gondolo in s sedežnico. Vsi smo bili natovorjeni, saj smo morali vso prtljago prinesi s seboj. Prebivali smo v majhni le-

seni koči. Velika planina je zelo lepa in čista. Tla so kamnita in razgibana. Pokrita so z nizko travo in grmičevjem.

Tudi planšarske koče so zanimive. Okroglo so in lesene. V njih prebivajo večinoma starejši pastirji, imajo pa tudi poseben prostor za živino. Največ je krav. Planšarji izdelujejo zelo veliko mlečnih izdelkov: sir, skuto, maslo.

Veliko smo hodili na spreponde, uživali svež zrak in nabirali zelišča. Zelo zanimivo je tudi vreme. Pravkar je še sijalo sonce, kar naenkrat pa so se pripodile megle in tudi v trenutku izginile. Megle so se podile ves dan.

Cas na Veliki planini je zelo hitro potekel in odpravili smo se domov.

MATEJA GROM 7. C
OŠ Jožeta Moščnika

Pionirji iz Karl Stadta z gostitelji pred novim kulturnim domom Španški borci

● NA OBISKU PRI NAS SO BILI

Pionirji iz Karl Marx Stadta

V okviru medmestnega sodelovanja Ljubljana — Karl Marx Stadt je prejšnji mesec prispeval v našo občino na letovanje 12-članska pionirska delegacija s spremljevalcem.

Izvajalec programa — občinska ZPM — je omogočila skupini prijetno letovanje v Zambratiji. Vključena je bila v I. šolsko izmeno in se hitro vživel v življeno kolonistov in naše občine. Čeravno niso znali jezikov drug drugega, le-to ni bila ovira saj so se igrali in nastopali skupaj in si ob slovesu izmenjali naslove. Obljubili so si še veliko srečanje. To je potrdilo tudi slovo. Marsikatero oko je bilo rosnos, slišati je bilo pritajane ihtenje.

Na poti proti Ljubljani so si gostje ogledali Postojnsko jamo, zvečer pa so prispevali na Janče v dom II. grupe odredov, kjer so ostali še nekaj dni. Vmes se si ogledali Urh, novi kulturni dom Španški borci in Ljubljano z Gradu, se seznanili z znamenitosmi Ljubljane ter se podali na Bled. Zadnji dan obisk pri nas so bili sprejeti v mestni hiši. V prijetnem pogovoru s tovaršem Železnikom so pripovedovali svoje vtise s počitnicami pri nas...

Ko tole pišemo, so že zdavnaj doma in že smo prejeli telefonske in pisne pozdrave z vestjo, da so lepo potovali in da se še enkrat zahvaljujejo ter pozdravljajo vse, ki so bili z njimi in jim toliko lepega nudili.

VERA

SAMO STRELEC KOMENTIRA

Vprašanje

Na raznih mestnih sem že večkrat slišal — pa tudi bral sem že v dophinu — »sličevanje na »dopisne« ali na »telefonke« seje. Na primer: »...zato vas po sklep dopisne seje pozivamo, da...« ali »...član odbora so po telefonki seji sprejeli sklep, da...«

Kakšna novost je spet to? Kako so sploh videti takele »telefonke« ali »dopisne« seje? Le kaj si bomo že izmislili! Ali nismo že sedaj preveč raznih odklic odločanja, tako da včasih sploh ne vemo, kdo odloča?

Komentar:

Pri nas, dragi nezadovoljne, si nič ne izmisljam, temveč počnemo s tem, kar narekuje življenje in potreba. In vse to v skladu z načeli družbenega samoupravljanja in delegatskega sistema.

Dophisne seje so zelo koristne institucije za obe strani. Tako za predlaganje v obliki strokovnih služb kot za delegate, ki morajo ali naj bi o čem odločati. Vsebine »dopisne« in »telefonke« sej pa so nadzorne:

Sedite lepo doma v senči, srkate oblaščeno pivo in demuckate. Nemudoma vas iz zunanjosti o aktualnih problemih zdravim telefon in prijatelj glosek vam povpraša, če se kot delegat tegu in onega odbora ali komisije strinjate s predlogom strokovne službe, da se ta in oni problem — ček ures tako in niz drugače. V nasprotnem primeru bo potrebno — jo, žal! — sklicati sejo odbora, komisije... Seveda ste za predlog strokovne službe! Le zakaj bi bili tako nori in si zagrenili prijetno posedanje v senči?

Predoboz je z »dopisnimi« sejami. Dobite predlage sklepov s predlogom, da jih preneste in načne — če se morebiti z njimi, čeprav so izredno skrbno pripravljeni (po mnenju predlagatelja, seveda), ne strinjate — poljetje pisne pripombe. Ce pripombe ne boste poslali, bo predlagatelj upravčeno menil, da se s predlogi strinjate. In zakaj se ne bi strinjali? Je pa že bolje, da se strinjate, kakor da jih preneste in raje pišete pripombe! Posebno še, če se zavedate, da boste edini, ki imate pripombe in jih zato predlagatelj, v skladu z načeli, ne sme in ne more upoštevati.

Zato, draga žena, te eno pivo. Prileže se po odgovorno opraviti družbeni zalog!

Kot vidite, je zelo prijetno »telefonke« ali »dopisne« samoupravljanje. Prepričan sem, da bomo to pravko vedno bolj uporabljali. In to je še začetek, ki daje še nove neslutene možnosti. Do nihenal kot smo, jih bomo prav gotovo poiskali.

Jaz jih komaj čakam! Poselbo se, npr., navdušujem za »dopisno delovno razmerje«. Sedem lepo doma, skrom kavico (to zato, da je ustvarjeno delovno razmerje) in razmisljam o službi. Ker sem discipliniran delavec, bi vsak teden poselil bratovščavo: »Še sem živ in mislim na vas in na delo. Osebni dohodek mi čimprej pošljite na način...«

Služba je sicer naporna, a kaj — saj gradimo lepo prihodnost! Res, obetajo se nam zlati časi. Zato podpiramo »telefonke« in »dopisne« seje, ki nam utraju pot v razne druge »dopisne« institucije.

Zboredel je MAM, narkat pa JOS

● Brigadirji se zahvaljujejo

Za prejeto finančno ali materialno pomoč ob organizaciji MDB se zahvaljujemo delovnim in družbenopolitičnim organizacijam BTC, Emona, Indos, Kolinska, Mercator, Saturnus, SCT, Velana, Žito, OSZS in želimo tudi naprej takoj dobro sodelovanje.

Zahvaljujemo se tudi vsem drugim družbenopolitičnim organizacijam, ki so kakorkoli prispevale svoj delež k uspešni izvedbi letošnjih MDB.

Vsem skupaj pa želimo še veliko delovnih uspehov.

OK ZSMS
LJUBLJANA MOSTE-POLJE

● Počitnice so zmeraj nekaj krasnega

Odkar hodim v šolo, se spomnjam, da smo po končanih počitnicah učenci vedno pisali proste spise

Maša OSKUPNOST

glasilo svet Župljana moste-polje

Ustanovitelj in izdajatelj je občinska konferenca Socialistične zveze Ljubljana Moste-Polje.

Predsednik izdajateljskega sveta je Slavko Gerlica, podpredsednik pa Bogdan Šturn.

Glasilo urejajo: Leon Čepe, Daria Juvan, Marina Juvančič, Cveto Pavlin, Jože Petek, Milan Pritekelj (glavni in odgovorni urednik), Janez Ribnikar in Mile Štomec. Tehnični urednik Janez Šuster. Izhaja štirinajst dnevno v 23.000 izvodih.

Rokopisov ne vračamo. Objavljene prispevke honoriramo po pravilniku, izplačujemo jih prek žiro računov ali blagajne uredništva. Izplačila zapadejo v 60 dnevih po objavi.

Uredništvo in uprava: Ob Ljubljani 42, tekoči račun pri SDK Ljubljana 50103-678-48043, OK SZDL Ljubljana Moste-Polje, Naša skupnost. Tisk: Kopitarjeva 2. Časopis prejemajo vse družine v občini brezplačno na domove.

● VZEMI SI ČAS - NE ŽIVLJENJE

Otroci na kolesih

Varnosti otrok na cesti ne bomo dosegli samo s prometno vzgojo v šolah, ampak bodo morali v veliki meri sodelovati tudi starši.

Po 30. členu zakona o varnosti cestnega prometa morajo otroci, ki želijo samostojno voziti kolo v prometu, opraviti kolesarski izpit. Tudi v šolskem letu 1980-81 je izpite opravilo okoli 30.000 učencev osnovnih šol.

Vendar pa naj starši, preden dopustijo otroku, da se bo sam v živil po cesti, kdajboli opravljenemu kolesarskemu izpitu le prispevajo k njegovemu varnosti.

Kolo mora biti vedno tehnično popolnoma neoporenčno. Otronaj ga pred vožnjo vselej sam pregleda, enkrat tedensko pa pri takem pregledu so deluje tudi sami.

S svojim otrokom ponovite najpomembnejša pravila varne vožnje, tj. zavijanje v levo in desno, vključevanje v promet, vožnja po kolesarski stezi in na odprtih cestah, upoštevanje prometnih znakov in semaforjev.

• • • • •

Pojasnite mu, kako pomembno je, da se kolega pred zavijanjem prepriča, če lahko v varno storiti, da nikoli ne vozi vzporedno z drugim kolesarjem, da se vozi na kolesu vselej sam in da se med vožnjo nikoli ne drži drugega vozila.

POJASNITE MU, KAKO VOZNIK V AVTOBILU VIDI NEPRAVILNO VEDENJE KOLESARJA IN KAKO TEŽKO JE PREPREČITI NESREČO, ČE VOZNIK NE PRIČAKUJE, DA KOLESR NE BO UPOŠTEVAL PROMETNIH PRAVIL.